

DET GRØNLANDSKE LOVUDVALG

Bilag I.

København, den 18. januar 1962.

Ministeriet for Grønland, Høusegade 3, K.

Ved skrivelse af 17. oktober 1961 (j. nr. 0850-02-02) har ministeriet med fremsendelsen af skrivelse af 22. september 1961 fra Udvalget for Samfundsforskning i Grønland med bilag samt rapport om „Familie og Ægteskab i Vestgrønland I. Opløsning af Ægteskab“ udbedt sig en udtalelse fra lovudvalget om, hvorvidt og på hvilke punkter lov nr. 152 af 11. maj 1954 for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning bør revideres, jævnfør lovens § 6, hvorefter loven skal optages til revision i folketingsåret 1962-63.

I den anledning skal lovudvalget udtale, at man på grundlag af det i rapporten fra Udvalget for Samfundsforskning forelagte materiale navnlig har taget følgende punkter op til drøftelse:

1) Problemerne omkring afgørelsen af, hvem ægtefællernes bolig skal tilfalde og i denne forbindelse spørgsmålet om ændring af § 66 og af instruksens angående foretagelse af mægling og vilkårsforhandling ved separation og skilsmisse.

2) Problemerne vedrørende grundlaget for afgørelsen om fordelingen af forældremyndigheden.

3) Problemerne vedrørende sagernes gennemførelse.

4) Spørgsmålet om bibeholdelse af bestemmelsen i § 59 a.

Ved overvejelser af disse spørgsmål har man haft for øje, at den danske ægteskabslovgivning måske vil blive ændret inden for en kortere årrække, idet der i hvert af de nordiske lande er nedsat ægteskabsudvalg, der overvejer revision af de gældende love. Dette maner til forsigtighed med hensyn til forslag om ændringer, der går ud på en tilnærmelse til dansk ret på områder, hvor den danske lov kan forventes ændret.

Til punkt 1: boligproblemerne, skal man anføre, at rapportens oplysninger tyder på, at det er påkrævet, at spørgsmålet om, hvem ægtefællernes hidtidige bolig skal tilfalde, i højere grad gøres til genstand for myndighedernes opmærksomhed. Manden udtager normalt huset, og det er hustruen, der henvises til at søge at klare de vanskeligheder, der er ved at skaffe sig og de børn, hun måtte have fået forældremyndigheden over, et sted at bo. Efter danske regler ville man vel i øvrigt ofte komme til samme resultat, når parterne boede i eget hus, da huset oftest må siges at høre til, hvad man ville anse for mandens bodel. Men det synes at have medført den uønskede konsekvens, at kvinderne også har været svagt stillede i spørgsmålet om fordelingen af forældremyndigheden.

Boligproblemet har 2 spørgsmål. Det første er, om det bør tilstræbes, at hustruen i noget større omfang får tillagt huset. Herunder hører også spørgsmålet om, hvem der skal tillægges retten til lejemål af bolig i de tilfælde, hvor parterne bor til leje. Det andet spørgsmål i forbindelse med boligproblemet er, hvad der kan gøres for den, der ikke får boligen. Dette sidste er i højere grad et administrativt socialpolitisk problem end et retspolitisk spørgsmål.

Lovens § 66, stk. 2, giver visse muligheder for at tillægge hver af ægtefællerne hus m. m. forlods i det omfang, den pågældende skønnes at trænge dertil, det vil sige uden at det afkortes i den pågældendes lod i boet i øvrigt. Det er imidlertid en forudsætning, at boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt, altså at der er tale om et relativt lille bo. Heraf følger derfor, at det er tvivlsomt, om reglen er anvendelig i de tilfælde, hvor huset er et efter grønlandske forhold kostbart boligstøttehus, således at begun-